Torsdagen den 23 maj 2013

P7_TA(2013)0216

Beslut att inte invända mot en genomförandeåtgärd: vissa animaliska biprodukter från Bosnien och Hercegovina

Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens förslag till förordning om ändring av förordning (EU) nr 142/2011 vad gäller transitering av vissa animaliska biprodukter från Bosnien och Hercegovina (D025828/03 – 2013/2598(RPS))

(2016/C 055/10)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av kommissionens förslag till förordning (D025828/03),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel ([1]), särskilt artiklarna 41.3 och 42.2 i denna,

— med beaktande av yttrandet av den 5 mars 2013 från den kommitté som avses i artikel 52 i förordning (EG) Nr 1069/2009,

— med beaktande av kommissionens skrivelse av den 16 maj 2013, i vilken parlamentet uppmanas att förklara att det inte avser att invända mot förslaget till förordning,

— med beaktande av skrivelsen av den 21 maj 2013 från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet till utskottsordförandekonferensens ordförande,

— med beaktande av artikel 5 a i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([2]),

— med beaktande av artiklarna 88.4 d och 87a.6 i arbetsordningen.

— med beaktande av att ingen invändning har gjorts inom den tidsfrist som anges i artikel 87a.6 tredje och fjärde strecksatserna i arbetsordningen, som löpte ut den 22 maj 2013.

1. Europaparlamentet förklarar att det inte har några invändningar mot kommissionens förslag till förordning.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till kommissionen och, för kännedom, till rådet.

P7_TA(2013)0222

Kommande lagstiftningsförslag om EMU

Europaparlamentets resolution av den 23 maj 2013 om kommande lagstiftningsförslag om EMU: svar på kommissionens meddelanden (2013/2609(RSP))

(2016/C 055/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens meddelanden om förhandssamordning av planer för större reformer av den ekonomiska politiken (COM(2013)0166) och om ett instrument för konvergens och konkurrenskraft (COM(2013)0165),

([1]) EUT L 300, 14.11.2009, s. 1.
([2]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Torsdagen den 23 maj 2013

— med beaktande av frågan till kommissionen om kommande lagstiftningsförslag om EMU (O-000060/2013 – B7-0204/2013),

— med beaktande av fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen av den 2 mars 2012, nedan kallat *finanspakten*,

— med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 13 och 14 december 2012,

— med beaktande av kommissionens plan för en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union av den 28 november 2012,

— med beaktande av rapporten från Europeiska rådets ordförande av den 5 december 2012 ”Mot en verklig ekonomisk och monetär union”,

— med beaktande av sin resolution av den 20 november 2012 med rekommendationer till kommissionen om rapporten från ordförandena för Europeiska rådet, Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken och Eurogruppen med titeln ”Mot en verklig ekonomisk och monetär union” ([1]), nedan kallat *Thyssen-betänkandet*,

— med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2010 med rekommendationer till kommissionen om förbättring av ramarna för ekonomisk styrning och stabilitet i unionen, särskilt inom euroområdet ([2]), nedan kallat *Feio-betänkandet*,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1176/2011 och nr 1175/2011 av den 16 november 2011, nedan kallade *sexpacket*,

— med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 1 december 2011 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken ([3]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr …/2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigering av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet och förordning (EU) nr …/2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem ifråga om sin finansiella stabilitet, nedan kallade *tvåpacket*,

— med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 20 februari 2013 från ordförande Barroso och vice ordförande Rehn avseende trepartsöverenskommelsen om det tvådelade lagstiftningspaketet om den ekonomiska styrningen i euroområdet (referens MEMO/13/126),

— med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. I artikel 11 i finanspakten säkerställer de fördragsslutande parterna att ”alla större reformer av den ekonomiska politiken som de planerar att genomföra kommer att diskuteras på förhand och om så är lämpligt samordnas dem emellan” och de kom överens om att ”Europeiska unionens institutioner ska delta i denna samordning enligt Europeiska unionens rätt”.

B. I enlighet med artikel 15 i finanspakten ska fördraget införlivas i EU-lagstiftningen inom högst fem år ”på grundval av en utvärdering av erfarenheterna från dess genomförande”. Kommissionens meddelanden COM(2013)0165 och COM (2013)0166 liksom eventuella lagstiftningsförslag som förväntas som uppföljning kan betraktas som steg i denna riktning.

C. Redan i Feio-betänkandet från 2010 formulerade parlamentet en rekommendation om att ”särskilda förfaranden och ett krav för medlemsstaterna, särskilt inom euroområdet, att informera varandra och kommissionen innan ekonomisk-politiska beslut fattas som förväntas få avsevärda spridningseffekter som kan äventyra den inre marknadens eller den ekonomiska och monetära unionens funktionssätt” skulle fastställas.

([1]) Antagna texter, P7_TA(2012)0430.
([2]) EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 41.
([3]) Antagna texter, P7_TA(2011)0542.

D. I det uttalande som åtföljde tvåpacket efterlyste man inrättandet av en kraftigt förstärkt ekonomisk och finanspolitisk övervaknings- och kontrollram, en vidareutvecklad europeisk finanspolitisk kapacitet till stöd för tillämpningen vid rätt tidpunkt av strukturreformer som främjar hållbar tillväxt och som följer principen enligt vilken ökat ansvar och ökad ekonomisk disciplin kombineras med större solidaritet och en djupare integration av beslutsfattande när det gäller t.ex. skatte- och arbetsmarknadspolitik såsom ett viktigt solidaritetsinstrument. I detta uttalande framhävdes principen att steg i riktning mot en stärkt samordning av den ekonomiska politiken måste gå hand i hand med större solidaritet.

E. I punkt 11 i Thyssen-betänkandet betonades att ”en verklig ekonomisk och monetär union inte kan begränsas till ett regelsystem utan kräver ökad budgetkapacitet baserad på särskilda egna resurser”.

F. I Thyssen-betänkandet erinrades det vidare om att tillgången på högkvalitativ och tillförlitlig europeisk statistik spelar en central roll i den nya ekonomiska styrningen och dess viktigaste beslutsprocesser, att Europeiska statistiksystemets oberoende måste skyddas på både nationell nivå och unionsnivå samt att införandet av offentliga redovisningsstandarder i alla medlemsstater på ett standardiserat sätt utgör ett viktigt komplement till kommissionens vidare befogenheter när det gäller att kontrollera kvaliteten på de nationella källor som används för att beräkna skulder och underskott i en fullständig finanspolitisk union.

Allmän utvärdering av kommissionens meddelanden

1. Europaparlamentet uppskattar kommissionens insatser för att uppnå nya framsteg för den makroekonomiska styrningen i unionen på grundval av sexpacket och tvåpacket. Parlamentet understryker emellertid att det fulla genomförandet av den nya ramen måste få företräde framför alla nya förslag.

2. Europaparlamentet påpekar att införandet av en incitamentsbaserad genomförandemekanism i syfte att öka solidariteten, sammanhållningen och konkurrenskraften måste gå hand i hand med andra insatser för att samordna den ekonomiska politiken, vilket också anges i kommissionens uttalande som åtföljer tvåpacket i syfte att respektera principen enligt vilken ”ökat ansvar och ökad ekonomisk disciplin kombineras med större solidaritet”.

3. Europaparlamentet understryker att alla nya förslag måste ha ett tydligt mervärde i förhållande till redan befintliga instrument, såsom sammanhållningspolitikens instrument.

4. Europaparlamentet betonar att samordningsinsatserna inte får leda till att de olika beslutsnivåernas respektive ansvar blir otydligt.

5. Europaparlamentet upprepar att styrningen i EU inte får inkräkta på Europaparlamentets och de nationella parlamentens befogenheter, särskilt i samband med en överlåtelse av suveränitet. Parlamentet understryker att nödvändig legitimitet och ansvarsskyldighet kräver demokratiska beslut och måste garanteras på nationell nivå och EU-nivå av de nationella parlamenten respektive Europaparlamentet. Parlamentet hänvisar till slutsatserna från Europeiska rådets möte i december 2012 enligt vilka det allmänna målet under processen förblir ”att säkerställa demokratisk legitimitet och ansvarsskyldighet på den nivå där besluten fattas och genomförs”. Parlamentet betonar att förhandssamordningen och instrumenten för konvergens och konkurrenskraft bör gälla för alla medlemsstater som har euron som valuta med en möjlighet för andra medlemsstater att permanent ansluta sig. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreskriva en sådan obligatorisk validering från de nationella parlamentens sida i kommande lagstiftningsförslag och att säkerställa ökat deltagande av arbetsmarknadens parter i den ekonomiska samordningen.

6. Europaparlamentet anser att meddelandena inte lagts fram vid en lämplig tidpunkt. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag till en konvergenskod inom ramen för den europeiska planeringsterminen, på grundval av Europa 2020-strategin, med en stark social pelare.

7. Europaparlamentet upprepar att kommissionen fullt ut måste respektera parlamentets roll som medlagstiftare. Parlamentet beklagar att de senaste meddelandena om EMU inte återspeglar den ståndpunkt parlamentet intog i samband med förhandlingarna om ett fördjupat EMU och endast omfattar en mycket begränsad parlamentarisk kontroll i form av en dialogstruktur. Parlamentet påminner om att Europaparlamentet är en lagstiftande myndighet och budgetmyndighet på samma villkor som rådet.

8. Europaparlamentet beklagar att de politikområden som ingår i meddelandena främst fokuserar på priskonkurrens och inte inbegriper skatteundandragande och den sociala och sysselsättningsmässiga dimensionen.

9. Europaparlamentet betonar att lagstiftningsförslag när det gäller båda meddelandena bör göras i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Förhandssamordning av planer för större reformer av den ekonomiska politiken

10. Europaparlamentet anser att en formell förhandssamordning av reformerna av den ekonomiska politiken på EU-nivå är viktig och bör stärkas inom ramen för gemenskapsmetoden och bör gälla de stora nationella ekonomiska reformer som planeras i de nationella reformprogrammen och som har klara potentiella spridningseffekter. Parlamentet anser att all sådan förhandssamordning bör anpassas till de instrument inom den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken som avses i artikel 2a i förordning(EU) nr 1175/2011 och, vid behov, utformas tillsammans med nya solidaritets- och incitamentsbaserade instrument.

11. Europaparlamentet anser att en djupare integration av förhandssamordning och beslutsprocesser i politikområdena på unionsnivå måste bygga på gedigen officiell statistik, och menar framför allt att det för en ytterligare budgetsamordning i unionen krävs konsoliderade uppgifter om unionens, medlemsstaternas och de lokala och regionala myndigheternas offentliga räkenskaper. Parlamentet anser därför att kommissionen bör inbegripa utarbetandet av sådana konsoliderade uppgifter i kommande lagstiftningsförslag.

12. Europaparlamentet beklagar de vaga formuleringarna och alltför öppna definitionerna av vissa av de föreslagna faktorerna för större reformer av den ekonomiska politiken, såsom ”politiska ekonomiska faktorer”, och kräver att nya och specifika faktorer läggs till baserade på instrumenten inom den europeiska planeringsterminen och Europa 2020-strategin för att identifiera avgörande reformer, med beaktande av nationella särdrag och med respekt för subsidiaritetsprincipen.

13. Europaparlamentet betonar att de mekanismer som ska införas för förhandssamordningen bör gälla för alla medlemsstater i euroområdet och vara öppna för alla unionens medlemsstater, med beaktande av det starkare ömsesidiga beroendet mellan medlemsstaterna i euroområdet. Parlamentet anser att de medlemsstater som deltar i programmet bör tillåtas delta på frivilliga grunder.

14. Europaparlamentet begär att reformplanerna ska vara transparenta och inkluderande och att de ska offentliggöras. Parlamentet kräver att en social dialog som involverar arbetsmarknadens parter ges en central och tydlig roll i diskussionerna om förhandssamordningen.

15. Europaparlamentet kräver att man omgående utformar det förfarande genom vilket kommissionen skulle informeras och kunna kommentera de planerade reformerna innan de slutligen antas.

16. Europaparlamentet begär att detta nya samordningsinstrument även inkluderas i arbetet med den europeiska planeringsterminen och att parlamentet får rollen att garantera den demokratiska ansvarsskyldigheten.

17. Europaparlamentet betonar att förhandssamordningen bör vinnlägga sig om att inte kväva de nationella reforminsatserna utan att säkerställa att reformerna inte fördröjs, förutsatt att de spridningseffekter de skulle medföra inte är tillräckligt omfattande för att kräva en omprövning av dessa reformer.

Införande av ett instrument för konvergens och konkurrenskraft

18. Europaparlamentet anser att alla förslag till nya instrument för konvergens och konkurrenskraft bör baseras på vissa villkor, solidaritet och konvergens. Parlamentet anser att ett sådant instrument endast bör införas efter det att sociala obalanser och behovet av stora långsiktiga strukturreformer som främjar hållbar tillväxt har konstaterats, på grundval av bedömningen av samstämmigheten mellan konvergenskoden och de nationella genomförandeplanerna, med lämpligt formellt deltagande av Europaparlamentet, rådet och de nationella parlamenten.

19. Europaparlamentet betonar att de nya instrument för konvergens och konkurrenskraft som ska införas bör gälla för alla medlemsstater i euroområdet och vara öppna för alla unionens medlemsstater, med beaktande av det starkare ömsesidiga beroendet mellan medlemsstaterna i euroområdet. Parlamentet anser att de medlemsstater som deltar i programmet bör tillåtas delta på frivillig basis.

20. Europaparlamentet anser att det är av yttersta vikt att säkerställa att detta nya instrument antas enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet, att det baseras på gemenskapsmetoden och att det säkerställer lämplig kontroll från Europaparlamentets sida genom att möjliggöra ett antagande från fall till fall av de relevanta budgetanslagen.

21. Europaparlamentet betonar att den årliga rapporteringen och övervakningen av genomförandet av den nationella planen bör göras via en förstärkt europeisk planeringstermin, och utan att detta påverkar EU:s budgetkontroll.

22. Europaparlamentet anser att instrumentet för konvergens och konkurrenskraft bör vara ett verktyg för att uppnå större budgetkapacitet och inriktas på villkorat stöd till strukturreformer, för att därmed stärka konkurrenskraften, tillväxten och den sociala sammanhållningen, säkra en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska utfall samt hantera obalanser och strukturella skillnader. Parlamentet anser vidare att dessa instrument utgör byggstenarna för att uppnå en verklig finanspolitisk kapacitet.

23. Europaparlamentet understryker att en sådan budgetkapacitet naturligtvis endast kan gagna de medlemsstater som bidrar till den.

24. Europaparlamentet beklagar att meddelandena inte respekterar den gemensamma europeiska rättsordningen, eftersom de föreskriver avtal mellan EU och medlemsstaterna. Parlamentet anser att uttrycket ”avtalsarrangemang” är olämpligt eftersom den mekanism som föreskrivs i meddelandena inte egentligen är ett avtal som styrs av offentlig eller privat rätt, utan snarare en incitamentsbaserad genomförandemekanism för samordningen av den ekonomiska politiken.

25. Europaparlamentet betonar att reformplanerna måste utformas av medlemsstaterna, med lämpligt deltagande av deras nationella parlament i enlighet med deras interna konstitutionella bestämmelser, och i samarbete med kommissionen, med full respekt för subsidiaritetsprincipen och behovet av att bevara lämpligt politiskt utrymme för det nationella genomförandet och de demokratiska förfarandena i varje medlemsstat.

26. Europaparlamentet påpekar att de eventuella kortsiktiga negativa effekterna av genomförandet av strukturreformer, särskilt i form av sociala och politiska svårigheter, kan lindras och lättare accepteras av medborgarna om en incitamentsmekanism till stöd för reformerna införs. Parlamentet menar vidare att denna mekanism bör finansieras genom en ny ordning, som utlöses och styrs av gemenskapsmetoden såsom en del av EU:s budget men utanför taken för den fleråriga budgetramen, i syfte att säkerställa att Europaparlamentet till fullo involveras som lagstiftande myndighet och budgetmyndighet.

27. Europaparlamentet anser att de åtgärder som vidtas inte får ha negativa konsekvenser för den sociala integrationen, arbetstagarnas rättigheter, hälso- och sjukvård och andra sociala frågor, inte ens på kort sikt.

28. Europaparlamentet betonar att instrumentet bör undvika problem i form av moraliska risker. Parlamentet anser därför att kommissionen bör se till att reformerna inte fördröjs tills de blir berättigade till finansiellt stöd och att instrumentet inte erbjuder incitament till reformer som skulle ha genomförts även utan stöd från unionen.

29. Europaparlamentet understryker att instrumentet bör undvika överlappningar med sammanhållningspolitiken.

o

o o

30. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och rådet.

P7_TA(2013)0223

Situationen för de syriska flyktingarna i grannländerna

Europaparlamentets resolution av den 23 maj 2013 om situationen för syriska flyktingar i grannländerna (2013/2611(RSP))

(2016/C 055/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om Syrien, särskilt resolutionerna av den 16 februari 2012 [1] och den 13 september 2012 [2] och resolutionerna om flyktingar som flyr väpnade konflikter,

— med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser om Syrien av den 23 mars, 23 april, 14 maj, 25 juni, 23 juli, 15 oktober, 19 november och 10 december 2012 och den 23 januari, 18 februari, 11 mars och 22 april 2013, med beaktande av rådets (rättsliga och inrikes frågor) möte i oktober 2012, då det beslutades att kommissionen skulle utarbeta ett regionalt skyddsprogram och med beaktande av Europeiska rådets slutsatser om Syrien av den 2 mars, 29 juni och 14 december 2012 samt den 8 februari 2013,

— med beaktande av de uttalanden om syriska flyktingar som gjorts av kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, särskilt hennes inlägg under Europaparlamentets plenardebatt i Strasbourg den 13 mars 2013 och uttalandet av den 8 maj 2013 och med beaktande av uttalandena om syriska flyktingar och EU:s svar från kommissionsledamoten med ansvar för internationellt samarbete, humanitärt bistånd och krishantering, Kristalina Georgieva, framför allt hennes uttalande av den 12 maj 2013, och lägesrapporterna och faktabladen om Syrien från kommissionens generaldirektorat för humanitärt bistånd och civilskydd (Echo),

— med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 2059 av den 20 juli 2012, 2043 av den 21 april 2012 och 2042 av den 14 april 2012, och av den uppdaterade rapporten av den 11 mars 2013 från FN:s oberoende internationella undersökningskommission och med beaktande av säkerhetsrådets informationsmeddelanden om Syrien, vilka utfärdats av FN:s biträdande generalsekreterare för humanitära frågor och katastrofhjälpsamordnare, Valerie Amos, framför allt meddelandet av den 18 april 2013,

— med beaktande av de uttalanden om Syrien som gjorts av FN:s generalsekreterare och de anmärkningar som FN:s flyktingkommissarie, António Guterres, framfört till FN:s säkerhetsråd, framför allt den 18 april 2013 och med beaktande av FN:s människorättsråds resolutioner om Syrien av den 2 december 2011 och den 22 mars 2013,

— med beaktande av Marrakeshmötet med gruppen Syriens vänner och den internationella konferensen i Paris den 28 januari 2013,

— med beaktande av den senaste regionala åtgärdsplanen för Syrien för perioden januari 2013–juni 2013 och alla regionala åtgärdsplaner som utfärdats av FN:s flyktingkommissarie sedan den första i mars 2012,

— med beaktande av åtgärdsplanen för humanitärt bistånd till Syrien för 2013 av den 19 december 2012, vilken utarbetats av Syriens regering i samordning med FN,

---

[1] Antagna texter, P7_TA(2012)0057.
[2] Antagna texter, P7_TA(2012)0351.